

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

La família, gresol d'amor i esperança

Avui, primer diumenge de Quaresma, acaba la Setmana de la Família convocada per les diòcesis amb seu a Catalunya, per promoure els valors familiars i pregar per la família. Ha estat una setmana plena de propostes i activitats diverses, que palesen la gran varietat d'iniciatives destinades a enfortir la vida matrimonial i familiar. Aprofito l'oportunitat per agrair tot l'esforç que fan tantes entitats d'Església en favor de la família, així com la seva disponibilitat a l'hora de treballar de manera eficaç en coordinació amb el nou Secretariat diocesà de Pastoral Familiar.

El lema d'aquest any és «La família, bressol i referència de la nova humanitat». La família en què regna l'amor és el millor regal que pot rebre una persona. La família és la cèl·lula bàsica de la societat on l'ésser humà descobreix que és estimat i aprèn a estimar. ¡No hi ha societat sense família! De fet, així ho demostren les dades de moltes enquestes que reconeixen la família com la institució més valorada per la societat. Com ens recorda el papa Fran-

cisc, la família és una molt «bona notícia» per al món, és l'espai social ideal per mostrar al nostre món que viure «la joia de l'amor» és possible.

Animo els nostres polítics i agents socials a estimar cada dia una mica més la família i que aquest amor es manifesti en obres. Com? Amb unes polítiques que afavoreixin la vida familiar, que assegurin els recursos econòmics necessaris i facin possible una conciliació familiar real. Tant de bo puguem assolir el grau de protecció de la família d'altres estats europeus. Actualment som el país d'Europa, després de Grècia, que menys percentatge de despesa social dedica a la família. I, potser, per aquest motiu, Espanya, amb un índex de fecunditat de l'1,34, és el país de l'Europa dels 28 amb menor taxa de natalitat.

Estimar la família és valorar i estimar la societat. Com bé sabeu, el nostre objectiu pastoral per a aquest curs és edificar la fraternitat. El nostre desig, que coincideix amb el desig més profund de Déu, és fer de la nostra societat una gran família de famílies.

Per Jesucrist sabem que Déu també es fa present en l'amor que es viu dins la família, on es crea confiança, emoció i alegria, on es comparteix la vida i on es pot donar als fills uns valors que sempre els acompanyaran.

En el diàleg que mantinc amb matrimonis, sovint surt el problema de l'educació dels fills. Aquest és un gran repte per a les famílies actuals. Cal sembrar amb esperança. Pares i mares, ja sabeu que eduqueu més amb el vostre

exemple que amb sermons. Feu-vos testimonis de l'amor, de la compassió i de la misericòrdia de Jesucrist. Si els fills veuen que ho viviu, ells també ho faran. I, sobretot, no perdeu mai l'alegria ni l'esperança. En l'educació, els fruits es recullen amb el temps.

Benvolguts germans, que la família sigui el llevat que faci créixer l'amor, l'esperança i l'alegria en el món. Que en aquest temps de Quaresma el Senyor ens concedeixi créixer en fraternitat i en comunió.

ACTUALITAT

FOTO: RAMON RIPOLL

«Ser canonge no és un honor sinó un servei», va dir el cardenal Omella

El cardenal Omella va destacar el servei pastoral que fan els canonges a la Catedral de Barcelona, en l'acte de presa de possessió d'aquests cinc nous canonges que es va celebrar el dissabte 2 de març. Són: Mn. Santiago Bueno Salinas, Mn. Joan Galtés Pujol, Mn. Miquel Ramón Fuentes, Mn. Joan Rodríguez Gómez, i Mn. Felip-Juli Rodríguez Piñel. Tant el degà del Capítol, Mn. Josep Ramon

Pérez, com el cardenal Omella, en les paraules que van pronunciar l'un i l'altre, varen remarcar la tasca que fa la Catedral d'acollir tantes persones per a la litúrgia, la devoció als sants i santes, la participació en l'eucaristia, la recepció del sagrament de la penitència i de la confirmació, i les ajudes als necessitats. Va donar les gràcies en nom de tots Mn. Joan Galtés, provicari general de la diòcesi.

ENTREVISTA

Questions actuals

MIQUEL CALSINA

La revista *Qüestions de Vida Cristiana*, fundada el 1958 pel P. Evangelista Vilanova, OSB, i de la qual la Fundació Joan Maragall assumeix la direcció literària des de 2009, té un nou director: Miquel Calsina, que des del mes de gener ha agafat el relleu de Francesc Torralba. Els tres monogràfics d'aquest any estaran dedicats al teòleg i antropòleg Lluís Duch; a la cura de la interioritat, un tema que la majoria de tradicions religioses avui comparteixen amb l'humanisme laic; i al valor de la reconciliació, des de diverses perspectives.

Per què *Qüestions* continua essent una revista necessària?

Qüestions no és una revista d'informació general ni tampoc una revista acadèmica. És una publicació que, des d'una perspectiva eclesial i cristiana però oberta al diàleg amb els corrents de pensament actuals, pot interessar a tota persona —creient o no creient—, que vol aprofundir i reflexionar sobre els grans temes del nostre món.

Quins temes es tracten a *Qüestions*?

El ventall és molt ampli. S'hi tracten temes relacionats amb l'educació, l'economia, la política, la filosofia, la ciència i la tecnologia, l'Església, la teologia, l'espiritualitat... En aquest sentit, *Qüestions* té la vocació d'ajudar a aprofundir a molts nivells. Però la qüestió de fons, d'alguna manera, sempre és la mateixa: el diàleg entre la fe i la cultura —la inculturació dels valors cristians en els grans debats contemporanis.

Estem mancats de reflexió en l'actualitat?

De reflexió n'hi ha i d'espais mai no n'han faltat. A Catalunya, hi ha hagut sempre bones publicacions periòdiques en l'àmbit del pensament. El que passa és que avui la persona amb inquietuds i amb voluntat d'aprofundir en allò que passa al nostre voltant hi ha de posar més esforç i més voluntat; d'entrada, per trencar la barrera de la immediatesa, de la reflexió *fast food* o de les ocurrencies expressades en unes quantes *piulades*...

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

És la confiança de l'àvia... I la nostra

És mare, àvia i besàvia. El seu marit traspasà fa anys. Sovint el recorda amb afecte. Té vuitanta-vuit anys. Les forces li han disminuït, però encara conserva molta energia. Aquella energia que abocava a la família, als seus tres fills, amb temps per col·laborar amb la parròquia i amb diverses associacions. I encara trobava temps i energia per a la formació, per anar a cursos i seminaris. És una dona de fe treballada, arrelada i compromesa alhora, que estima Déu nostre Senyor procurant seguir el mestratge de Jesús, confiada en la força de l'Esperit. Dedicava temps a la pregària. La primera del matí, per començar el dia, és aquesta: «D'una ancianitat tranquil·la i serena. / Feu-me'n la gràcia, Senyor. / D'una vellesa atenta a la felicitat dels altres. / Feu-me'n la gràcia, Senyor. / D'una vida centrada només en mi mateixa. / Deslliureu-me'n, Senyor. / D'una ancianitat nostàlgica que no gaudeix de les alegries de cada instant. / Deslliureu-me'n, Senyor. / Si la malaltia ataca el meu cos. / Doneu-me forces, Senyor. / Si la solitud entristeix el meu cor. / Acompanyeu-me, Senyor. / Senyor, no m'a-

bandoneu mai! / Amén». És una pregària d'autoria anònima que li van donar en un recés. L'ha feta seva, és el seu programa de vida i el seu bon dia al Senyor. Cada dia! Un bon dia que ultrapassa la pròpia persona i posa el propi voler en mans de Déu. «Espera en el Senyor; sigues fort. Que el teu cor no defalleixi. Espera en el Senyor» (Sl 27,14).

Durant la jornada dedica altres moments a la pregària i especialment a pregar per un seguit de persones que té anotades en una llarga llista. No vol oblidar-ne cap. Són pregàries dedicades amb afecte i amb una especial atenció a la situació de cadascú, el seu moment i les seves necessitats. No es tracta d'enunciar una llarga lletania de noms i acabar amb un «ajudeu-los, Senyor». La petició és concreta, té present cada persona i com l'amor de Déu es pot fer especialment present en la seva vida. «I tot allò que demanareu en nom meu, jo ho faré; així el Pare serà glorificat en el Fill. Sempre que demaneu alguna cosa en nom meu, jo la faré» (Jn 14,13-14). Aquesta és la confiança de l'àvia... i la nostra.

HECHOS DE VIDA

Teilhard de Chardin y su hermana enferma e inválida (y II)

El científic Teilhard de Chardin, SJ, cofundador del Instituto de Geobiología de Pekín (China), escribía a su hermana que llevaba largos años postrada en una cama enferma e inválida:

«Adora y confía.

—No te inquietes por las dificultades ni las decepciones de la vida, ni del porvenir más sombrío. Quiere lo que Dios quiere.

—Ofrécele tus inquietudes y dificultades, el sacrificio de tu alma sencilla que, pese a todo, acepta los designios de la providencia.

—Poco importa considerarte frustrada si Dios te ve realizada.

—Piensa que estás en sus manos tanto más fuertemente cogida cuanto más decaída y triste te encuentres.

—Vive feliz, te lo suplico. Vive en paz. Que nada te altere, que nada te quite la paz, ni la fatiga psíquica ni tus fallos morales.

—Haz que brote, y conserva siempre sobre tu rostro, una dulce sonrisa, reflejo de la que el Señor continuamente te dirige.

—En el fondo de tu alma coloca, como fuente de energía y criterio de verdad, todo aquello que te llene de la paz de Dios.

—Si algo te reprime e inquieta, es falso. Te lo digo en nombre de las leyes de la vida y de las promesas de Dios. Si estás apesadumbrada, triste... Tú: Adora y confía.»

J.M. Alimbau Argila
Pbro., lic. en teol., medalla de plata del Instituto de Teolog. Espiritual de BCN hermanado con el Teresianum de Roma

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavellay (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patricia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

14. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Arnal, abat benedictí i mr. (1255); santa Matilde (+958), emperadriu germànica; santa Florentina, vg.

15. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tossalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Agapit (+341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. ■ † Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Patrici (+461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda. Sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

DIUMENGE I DE QUARESMA

COMENTARI

Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs:

“El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrós.

Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat.

El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat”.

Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l».

Salm responsorial (90)

R. *Estigüeu vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, / digues al Senyor: «Sou la muralla on m'emparo, / el meu Déu, en qui confio». R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardar-te en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré, / el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invocui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré i tothom l'estimarà. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

¿Què diu l'Escriptura, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor». Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim al llavis. Diu l'Escriptura: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat». Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc

(Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa». Jesús li va respondre: «Diu l'Escriptura que l'home no viu només de pa». Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu». Jesús li respongué: «L'Escriptura diu: “Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol”». Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltbaix des d'aquí; l'Escriptura diu que “ha donat ordre als seus àngels de guardar-te” i que “et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres”». Jesús li respongué: «Diu l'Escriptura: “No temptis el Senyor, el teu Déu”».

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios:

“Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso.

Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, y el Señor escuchó nuestros gritos, miró nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión.

El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado”.

Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

Tú que habitas al amparo del Altísimo, / que vives a la sombra del Omnipotente, / di al Señor: «Refugio mío, alcázar mío, Dios mío, / confío en ti». R.

No se acercará la desgracia, / ni la plaga llegará hasta tu tienda, / porque a sus ángeles ha dado órdenes / para que te guarden en tus caminos. R.

Te llevarán en sus palmas, / para que tu pie no tropiece en la piedra; / caminarás sobre áspides y víboras, / pisotearás leones y dragones. R.

«Se puso junto a mí: lo libraré; / lo protegeré porque conoce mi nombre; / me invocará y lo escucharé. / Con él estaré en la tribulación, / lo defenderé, lo glorificaré». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo. En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: “No solo de pan vive el hombre”». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: “Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto”». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: “Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden”, y también: “Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con ninguna piedra”». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: “No tentarás al Señor, tu Dios”». Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.

Temptacions del Senyor

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO

Crist en el desert (1872) d'Ivan Nikolae-vich. Galeria Tretyakov, Moscou (Rússia)

Comença el temps de Quaresma. En l'imaginari col·lectiu, moltes vegades pensem que és un període litúrgic que té per objectiu absolut la penitència. Realment, la meta de la Quaresma és la celebració de la victòria pasqual del Senyor Crucificat, Jesucrist, i el Do de l'Esperit Sant, conferit durant la Pentecosta a l'Església universal. Quaresma és un temps de gràcia, que inclou dejuni, penitència i pregària, que ens condueixi a reviuere com hem accedit a aquesta gràcia celestial: pels sagraments del Baptisme, Confirmació i Eucaristia.

Ara bé, l'Evangeli d'avui ens indica que en aquest camí de gràcia hi ha perills, hi ha temptacions. És especialment evocadora la narració de les temptacions de Jesús al desert, que ens proposa sant Lluc. Segueix molt de prop el relat de sant Mateu, amb algunes peculiaritats. De cara a la nostra espiritualitat baptismal i la nostra devoció quaresmal, em concentro en un detall: l'ordre de les temptacions. Primer, hi ha la del pa; després, la d'adulació del poder material i, finalment, abusar de la providència de Déu. Al centre: l'adulació del poder material. Si veiem la vida de Crist com una vida de desprendiment material, entenem que Lluc recordi aquesta temptació, enquadrada al centre del relat sagrat: l'adoració a Déu és el que ha d'omplir el nostre cor. Perquè al nostre ambient hi ha disputes i baralles per tenir quotes de poder? Perquè no hi ha esperit d'adoració, sinó esperit de cobdícia i avarícia. De vegades, material, i moltes altres, espiritual. Com ens en desempallegarem? Com Crist: amb abstenència de béns legítims i fins i tot necessaris, només per pura voluntat d'estimar Déu amb tot el nostre cor, esperit, intel·ligència i força.

Activitats del cardenal Omella

Dissabte 16 (10-14.30 h). Dirigirà un recés de Quaresma a religiosos i religioses al Seminari Conciliar.

Diumenge 17 (17 h). Presidirà l'acte d'ordenació diaconal de sis seminaristes a la Sagrada Família.

Agenda

Vetlla de pregària per les vocacions al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Dissabte 16 de març (19.30 h). Oberta a tothom, amb exposició del Santíssim i acompanyada de testimonis dels mateixos seminaristes que es preparen per esdevenir preveres al servei de l'Església, i que seran ordenats de diaques el diumenge 17 a la Sagrada Família. Una oportunitat única per pregar amb ells i per a ells i poder-los conèixer personalment, aprofitant el refrigeri que s'oferirà al final de la vetlla.

VIII Seminari d'estudi sobre el Catecumenat. Divendres 22 de març (de 10.30 h, fins després de dinar), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), «El Catecumenat, un revulsiu per la parròquia», a càrrec de Mn. Felip-Juli Rodríguez, cap del Departament de Catecumenat del SIC. Inscripcions, abans del

divendres 15: t. 933 021 041 (de dill. a div., de 9 a 14 h), a/e: secretaria@sicb.e.telefonica.net

II Seminari de litúrgia hispano-mossàrab. Dia 13 de març (16-20 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). Accés lliure. Informació: goo.gl/W2UFXX

Pastoral de la Salut. Dimarts 12 de març (18-19.30 h), jornada monogràfica a: (c/ Sant Pau, 101). Tema «Canvi d'orientació terapèutica. Fins quan hem d'arribar amb el tractament», amb Mercè Gil, metgessa internista de l'hospital de Bellvitge.

Conferències quaresmals a la Catedral. A la llum de les exhortacions apostòliques *Evangelii gaudium* i *Gaudete et exultate*. «Què espera de nosaltres el papa Francesc?», a càrrec de Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona. Dimecres de març (19.30 h). *Dia 13*, «...espera que visquem amb amor la santedat»; *dia 20*, «...espera que sortim a oferir la vida de Jesucrist»; *dia 27*, «...espera que conreem la "veritable alegria"».

Conferències quaresmals a la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 17 de març (19 h), concert-pregària «Les set últimes paraules de Crist a la creu», meditacions bíbliques amb música de Haydn, a càrrec del Quartet de Violins de Lviv (Ucraïna).

Conferències quaresmals a la parròquia M. D. del Carme (c/ Bisbe Laguar-

da, 1). Diumenges de març (18.30 h): *dia 10*, «Fraternitat: relació amb altres confessions religioses», amb Mn. Jaume Aymar, director de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel; *dia 17*, «Fraternitat: relació amb els pobres i exclosos», amb Eduard Sala, cap de l'àrea social de Càritas; *dia 24*, «Fraternitat: relació amb les parròquies veïnes», amb Mn. Joan Cabot, arxiprest de la Rambla-Poblesec.

Vetlla de Quaresma al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglí, 55). Dissabte 16 de març (19 h). Per a més informació: t. 932 038 915, www.benedictinessantperepuelles.cat

«La misión en el Congo». Divendres 15 de març (20 h), amb el testimoni del P. José Rubio Aguerri, missioner combonià al Congo. A la Casa de Cultura i Solidaritat Guillem Rovirosa (c/ Travau, 23). Organitzat pel Moviment Cultural Cristià. Per a més informació: www.solidaridad.net

Recés a la Casa d'Espiritualitat Betània (c/ Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat, t. 933 751 102). Diumenge 17 de març (10-18.30 h), amb fra Francesc Sánchez, ofm cap.

Recés de Quaresma amb els Grups d'Oració i Amistat. De divendres 15 (10 h), a diumenge 17 de març (18 h), reflexió sobre «Els fets dels apòstols», amb el P. Eugenio Yao, missioner combonià. A la Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi de Sarrià (c/ Carrasco i Formigue-

ra, 32). Inscripció, fins a l'11 de març: t. 932 181 005.

Breu

Conferiment de ministeris a futurs diaques permanents. El dissabte 2 de març, a la parròquia de Maria Mitjancera, el bisbe auxiliar Mons. Antoni Vadell va conferir el ministeri de lectorat a Bartomeu Chapa González, Jordi García Giné, i Pere Manonelles Félix; i el ministeri d'acollit a Santiago Aragonés González, Miguel Doctama Mirabueno, i Rubén García Lozano.

In memoriam

Mn. Lluís Rourera Farré. Aquest prevere del nostre Arquebisbat morí a La Seu d'Urgell el dia 1 de març, als 97 anys d'edat i 73 de ministeri sacerdotal a les diòcesis d'Urgell i Barcelona. Va treballar especialment en el camp de l'ensenyament de la filosofia. La missa exequial es va celebrar a la Catedral de La Seu el passat 3 de març i la va presidir Mons. Joan-Enric Vives, que va donar el condol a tots els presents de part del cardenal Omella i dels bisbes auxiliars Sergi Gordo i Antoni Vadell.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

La familia, crisol de amor y esperanza

Hoy, primer domingo de Cuaresma, acaba la Semana de la Familia convocada por las diócesis con sede en Catalunya, para promover los valores familiares y rezar por la familia. Ha sido una semana llena de propuestas y actividades diversas, que ponen de manifiesto la gran variedad de iniciativas destinadas a fortalecer la vida matrimonial y familiar. Aprovecho la oportunidad para agradecer todo el esfuerzo que hacen tantas entidades de Iglesia en favor de la familia, así como su disponibilidad a la hora de trabajar de manera eficaz en coordinación con el nuevo Secretariado diocesano de Pastoral Familiar.

El lema de este año es «La familia, cuna y referencia de la nueva huma-

nidad». Una familia en la que reina el amor es el mejor regalo que puede recibir una persona. La familia es la célula básica de la sociedad donde el ser humano descubre que es amado y aprende a amar. ¡No hay sociedad sin familia! De hecho, así lo demuestran los datos de muchas encuestas que reconocen a la familia como la institución más valorada por la sociedad. Como nos recuerda el papa Francisco, la familia es una muy «buena noticia» para el mundo, es el espacio social ideal para mostrar a nuestro mundo que vivir «la alegría del amor» es posible.

Animo a nuestros políticos y agentes sociales a querer cada día un poco más a la familia y que este amor

se manifieste en obras. ¿Cómo? Con unas políticas que favorezcan la vida familiar, que aseguren los recursos económicos necesarios y hagan posible una conciliación familiar real. Ojalá podamos alcanzar el grado de protección de la familia de otros estados europeos. Actualmente somos el país de Europa, después de Grecia, que menos porcentaje de gasto social dedica a la familia. Y, tal vez, por este motivo, España, con un índice de fecundidad del 1,34, es el país de la Europa de los 28 con menor tasa de natalidad.

Amar a la familia es valorar y amar a la sociedad. Como bien sabéis, nuestro objetivo pastoral para este curso es edificar la fraternidad. Nuestro deseo, que coincide con el deseo más profundo de Dios, es hacer de nuestra sociedad una gran familia de familias.

Por Jesucristo sabemos que Dios también se hace presente en el amor que se vive dentro de la familia, don-

de se crea confianza, emoción y alegría, donde se comparte la vida y donde se puede dar a los hijos unos valores que siempre les acompañarán.

En el diálogo que mantengo con matrimonios, a menudo sale el problema de la educación de los hijos. Este es un gran reto para las familias actuales. Hay que sembrar con esperanza. Padres y madres, ya sabéis que educáis más con vuestro ejemplo que con sermones. Haceros testigos del amor, de la compasión y de la misericordia de Jesucristo. Si los hijos ven que lo vivís, ellos también lo harán. Y, sobre todo, no perdáis nunca la alegría ni la esperanza. En la educación, los frutos se recogen con el tiempo.

Queridos hermanos, que la familia sea levadura que haga crecer el amor, la esperanza y la alegría en el mundo. Que en este tiempo de Cuaresma el Señor nos conceda crecer en fraternidad y en comunión.

Seguiu-nos

www.esglesiaibarcelona.cat

[facebook.com/EsglesiaBarcelona](https://www.facebook.com/EsglesiaBarcelona)

[@esglesiaibcn](https://twitter.com/esglesiaibcn)

Sintonitzeu

Ràdio Estel: 106.6 FM

Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT